

ПРИЙОМИ АРХІТЕКТУРНОГО ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ОСВІТНІХ ЦЕНТРІВ В СТРУКТУРІ ВЕЛИКИХ МІСТ

Вислогузова І.С.

Науковий керівник – Шушлякова О.С., канд. архіт., доцент

Актуальність проблеми. Основні принципи діяльності інноваційно-освітнього центру базуються на тому, що інновації в освітній сфері розглядаються як найбільш перспективні тенденції та процеси в розвитку сучасної системи освіти, викликані до життя реальними факторами цивілізаційного розвитку людства.

Поява освітніх інновацій зумовлено не тільки еволюційним розвитком людського знання, а й змінами геополітичного, економічного, соціально-культурного характеру.

Інноваційні технології – це набори методів і засобів, що підтримують етапи реалізації нововведення. Інноваційні технології в сфері освіти не можуть не показувати сучасні суспільні, наукові, технічні та інші досягнення сучасної цивілізації. Вони повинні забезпечувати соціальні, духовні та культурні потреби людини, сприяти досягненню суспільного прогресу, активізації і розширення міжнародної наукової комунікації, демократизації та гуманізації освіти. Саме для таких цілей створюються інноваційно-освітні центри.

Важливим принципом в організації роботи центру є програмно цільовий підхід, який передбачає створення постійних і тимчасових науково-дослідних колективів із залученням фахівців центру та інших установ і організацій.

Головними цілями діяльності інноваційно-освітніх центрів повинні стати:

- організація та проведення наукових досліджень і створення науково-методичних розробок у сфері інноваційних технологій;
- створення нових принципів підходів до організації та наповненню освітнього процесу;
- поширення та удосконалення інноваційних методів і форм роботи;
- підвищення рівня професійної та педагогічної компетентності професорсько-викладацьких кадрів на основі поєднання науки.

Навчально-методична діяльність інноваційно-освітнього центру також здійснюється в декількох напрямках:

- створення та організація спеціальних навчальних курсів за інноваційними технологіями;
- організація роботи творчих майстерень, майстер-класів, семінарів та тренінгів.

Функціональними групами просторів, є:

1. Освітні простори, які враховують специфіку освітнього центру та технологій. Ці простори включають:

- Приміщення для індивідуальних занять та консультацій (на 1-5 чол.), малі аудиторії (до 20 чол.), аудиторії для семінарів (до 50 чол.), загальні аудиторії (до 150 чол.)

- Комп'ютерні приміщення для навчання (до 30 чол.)

2. Приміщення для наукової діяльності:

- Лабораторії (від 3 до 20 чоловік)

- Кімнати для проведення переговорів (від 5 до 20 чоловік)

3. Простори для науково-організаційної діяльності:

- Зали для проведення заходів (на 100 чоловік)

- Інформаційні центри для забезпечення дистанційної діяльності, локальні бібліотеки та сховища.

4. Адміністративні приміщення (кабінети керівників, офіси відділів, кімнати переговорів, приміщення для забезпечення функціонування та експлуатації будівлі).

Окремою групою, є приміщення для забезпечення харчування (ресторани, буфети, столові, кафе та їх службові приміщення).

Одним з основних принципів побудови просторової структури інноваційно-освітнього центру є те, що простори є трансформованими та план має вільну структуру. Таким чином реалізується принцип вільного планування без несучих стін з можливістю зміни конфігурації приміщення та варіювання висоти на різних поверхах.

Сучасні інноваційні центри намагаються все більше поєднатися з природою, стати її одним цілим. Тоді людина буде мати змогу стати частиною даної екосистеми та відкрити нове дихання, що буде сприяти її науковій діяльності. Таким чином одним з прийомів поєднання стало залучення природньої середи у внутрішню структуру будівлі.

Висновки. Таким чином, створення спеціальних інноваційно-освітніх центрів, організація та діяльність яких базується на комплексному підході, послужить дієвим механізмом модернізації і реформування всієї системи вищої школи в Україні, що прискорить її входження в загальноєвропейський і світовий освітній простір.